

HET GODDELIJK MENSELIJKE VAN DE HEER.

Een preek door Ds. Michael Gladish, 2015.

'In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God .... En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond en wij hebben zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van de eniggeborene van de Vader, vol van genade en waarheid', (Johannes 1: 1,14).

De hoeksteen van de christelijke religie is, dat God een lichaam van vlees en bloed opnam, en Zich in de eindige menselijke vorm van Jezus Christus openbaart.

Het is een feit dat we dit zo maar aannemen in de Nieuwe Kerk, maar hoe goed begrijpen we dit eigenlijk?

En welk nut heeft het inzicht ervan?

Dit is ons onderwerp van vandaag.

Dat dit verwarrend kan zijn bij mensen spreekt vanzelf. Hoe kan het oneindige, dat per definitie onbeperkt is, beperkingen, van welke aard dan ook, in zich opnemen en helemaal al als dit één persoon doet op één planeet in dit uitgestrekte universum?

Men zou kunnen denken dat het misschien gewoon een list is die gepleegd wordt door mensen die zichzelf belangrijk vinden en proberen om anderen te overheersen door Goddelijke autoriteit te claimen.

En inderdaad, onze leerstellingen benadrukken zelf het probleem, door duidelijk te stellen dat vele mensen die hun verstand voor deze zaak gebruiken - inderdaad de meerderheid van de slimme mensen in deze wereld - wanneer ze alleen maar denken dat de Heer mens werd en in de uiterlijke verschijning zoals ieder ander mens was en dat Hij leed en toch op hetzelfde moment het heelal bestuurt; deze mensen vullen onmiddellijk het gebied rondom hen met struikelblokken, (HV 2034: 5). Ze kunnen het gewoon niet geloven!

Een deel van het probleem is natuurlijk, dat veel van deze zelfde mensen sowieso niet echt geloven in God, aangezien ze geen idee kunnen vormen van 'het oneindige'.

Dus neuzen ze rond in wetenschap, wiskunde en logica om te proberen te achterhalen hoe de wereld werkt op zichzelf, zonder enige bovennatuurlijke kracht.

En ze verzamelen daarbij een aantal fantastische, nuttige inzichten!

Maar uiteindelijk blijven de grote mysteries bestaan: Waarom bestaat deze wereld eigenlijk en waar komt het vandaan? – Uit het niets?!

In tegenstelling tot hetgeen hier boven staat hebben wij het idee dat er een God is die alles geschapen heeft en dat deze oneindige God eigenlijk de Mens is in 'wezen' en 'zijn', dat wil zeggen, oneindig menselijk.

Dit is een groot en abstract idee, maar als we onze gedachten kunnen wegnemen uit de beperkingen van tijd en ruimte, kunnen we misschien in staat zijn om het te begrijpen, zelfs als het slechts vaag is.

Dit komt omdat mens-zijn altijd gepaard gaat met abstracte kwaliteiten, zoals: liefde en wijsheid, wil en begrip, aandoening en gedachte.

In termen van het Woord, 'dat was in het begin en dat was bij God en God was,' kan dit worden omschreven als de pure energie van doelgerichte liefde, en de volgorde waarin het wordt uitgedrukt - een volgorde als een concept van een vorm, zelfs voordat deze wordt gevormd.

Plato schreef hierover in zijn 'ideeënleer', dit was eigenlijk een echt leerstuk was over ideeën die fysieke vormen konden aannemen.

Je zult natuurlijk opmerken, dat we naar deze abstracte Mens verwijzen als naar een man, dat wil zeggen, het mannelijke.

Dit is omdat de menselijke vorm of mannelijk of vrouwelijk is, het kan niet beide, en we begrijpen dat de essentie van God liefde is en de vorm wijsheid, dit is de geestelijke schepping van een man; vrouwen zijn net het tegenovergestelde, namelijk met een kern van wijsheid, oversluierd met liefde.

Niettemin is het kritische punt niet dat God mannelijk of vrouwelijk is, maar dat God werkelijk Menselijk is, met beide hoedanigheden van liefde en wijsheid.

Het is dit Menselijke dat Zich bekleedde met een lichaam van vlees en bloed en zo verscheen als een Mens en dit is Jezus Christus.

Maar hier is het verbazingwekkende.

Hoewel God Zichzelf bekleedde met een fysiek lichaam, en dus ook met een natuurlijk gemoed, beperkte Hij in feite niet Zijn Goddelijke natuur, die in hem was.

Het oneindige kan immers niet beperkt worden.

Wat Hij in feite deed was een nieuwe natuurlijke vorm scheppen waarin het oneindige zou kunnen werken.

Waarom? Zodat Hij het kwaad en de valsheden van deze wereld in zichtbare en hoorbare menselijke termen kon aantonen, zonder iedereen met al hun gebreken daar bij in te zetten.

En hoe deed Hij dit? Door het aannemen en bevruchten van een van de eitjes in de schoot van Maria met de kracht van Zijn liefde en dan van binnenuit te werken en door de eindige menselijke vorm die was gemaakt opnieuw de verbinding tussen Zichzelf en de wereld te herstellen, door Zijn eigen proces van verheerlijking.

Met andere woorden, Hij nam een beperkte menselijke vorm aan, ook wel genoemd het menselijk Goddelijke als tegenoverstelling aan het Goddelijk Menselijke (HV 2814), en binnen de structuur van dat natuurlijke lichaam stond Hij Zichzelf toe om alle twijfels en verleidingen te ervaren die iemand anders verduurt, behalve dat in Zijn geval, gedreven door de gepassioneerde ijver van Zijn oneindige liefde, Hij snel elke verzoeking overwon en geleidelijk het natuurlijke schip van het leven, perfectioneerde, totdat dit zo was gezuiverd dat het één werd met het Goddelijke, en zo verdween Hij uit het natuurlijke gezicht.

Hierdoor bracht Hij alle hellen onder Zijn beheersing en toch deed Hij dit in Zichzelf, zodat niemand anders in deze wereld te lijden had in dit proces.

Of na de verheerlijking de chemische elementen van Zijn lichaam waren verdwenen, zoals wordt gesuggereerd in sommige passages van de Geschriften (geloofsbelijdenis van Athanasius. 161-162), of dat ze Goddelijk werden gemaakt, (Ware Christelijke Religie 109, over de Heer 15) doet nauwelijks ter zake, aangezien ze op beide manieren terugkeerden naar hun oneindige bron.

En nu kan iedereen, overal op aarde, die zich volledig verbindt of deelneemt met de Heer ook worden gered door Zijn kracht.

Lijkt dit alles te fantastisch om waar te zijn?

Nu, kijk er eens op deze manier naar: Jezus zei: *'Je gelooft in God, gelooft ook in Mij'*, (Johannes 14: 1).

Waarom? Omdat zelfs in Zijn beperkte, eindige uiterlijk als Mens op aarde is Hij het meest dichtbij om die perfectie van God te kunnen zien.

Want God, de Vader, was in Hem en deed de werken die Hij deed door Hem, zodat we door Hem de kracht ontvingen om het kwaad te mijden en het eeuwige leven te beërven.

In feite, gezien de wonderbaarlijke aard van zelfs het gewone leven op deze aarde, is er geen goede reden om niet te geloven dat de Heer dit kon doen.

Het is gewoon een kwestie vanuit welke basis uitgangspunten we beginnen.

Trouwens, nu we een goed begrip (of kunnen) hebben van de geestelijke zin van het Woord, dat het verhaal van Zijn leven vertelt, wanneer we dit bestuderen en er over

nadenken, kunnen we een steeds duidelijker inzicht krijgen van het Oneindige; hoewel, toegegeven, nooit een volledig begrip.

Maar laten we nu eens kijken naar de betekenis van de goddelijke mensheid in de praktijk.

Waarom is het überhaupt belangrijk om na te denken over dit soort dingen?

Nu, het is een feit, dat onze gedachten en gevoelens ons geestelijk leven maken. Maar we kunnen niet denken aan en we kunnen geen genegenheid hebben voor datgene wat we niet weten, en dat is de reden waarom we niet kunnen denken over of houden van het Oneindige zoals het is op zich; we kunnen er geen relatie mee hebben; het is immers oneindig en omvat alles.

Dit probleem is kernachtig samengevat in een tekstdeel uit het boek, Hemel en Hel:

'Zonder enige kennis en erkenning van [geestelijke] dingen is het een mens onmogelijk om spiritueel te denken; en als hij er geen gedachte over heeft dan wil hij dat ook niet; omdat wat een mens niet weet, daarover kan hij ook niet denken, en waarover hij niet denkt kan hij niet willen' (Hemel en Hel 512: 3).

Maar omdat ons geestelijk leven afhankelijk is van de verbondenheid met God is het essentieel dat we over Hem denken - of Het, wat Het ook is.

In de samenvattingen van de leringen die gepubliceerd zijn als *'Het Nieuwe Jeruzalem en haar Hemelse Leer'* bespreekt het eerste hoofdstuk het goede en het ware.

We lezen:

'Alle dingen in het universum, die volgens de Goddelijke orde zijn, hebben betrekking op het goede en ware.

Er is niets in de hemel of in de wereld, dat geen verband heeft met deze twee; de reden is, dat zowel het goede als het ware voortgaan vanuit het Goddelijke, van waaruit alle dingen zijn', (Hemelse Leer 11).

Verder:

'Hieruit blijkt duidelijk dat er niets noodzakelijker is voor iemand dan te weten wat goed en wat waar is, hoe die zich ten opzichte van elkaar verhoudt en hoe de een is verbonden met de ander.

Maar dit is vooral noodzakelijk voor een lid van de Kerk; want net zoals alle dingen van de hemel betrekking hebben op het goede en ware, zo hebben ook alle dingen van de Kerk dit; omdat het goede en ware van de hemel ook het goede en ware zijn van de kerk.

Dit is de reden waarom het goede en het ware het startpunt worden gemaakt' (Hemelse Leer 12).

Het volgende hoofdstuk echter gaat over de wil en het verstand, menselijke vermogens die deze goede en ware dingen als liefde en wijsheid ontvangen en bevatten.

Deze vormen het kader, de organische vorm waarin het goede en het ware tot leven komen en voor ons betekenis hebben.

De wil is daar waar we voelen wat goed is en het begrip is waar we zien wat waar is.

Maar het is één ding om deze dingen in onszelf te voelen en te zien, maar helemaal anders om ze te voelen en zien als idealen, buiten onszelf.

In het eerste geval nemen we alles subjectief waar, volgens onze gemengde gevoelens; in het tweede geval hebben we in ieder geval de mogelijkheid om dingen objectief waar te nemen zoals ze zijn, of we dat nu zo graag willen of niet.

Daarom worden we in het Woord zo krachtig uitgenodigd en aangespoord om God te zien in Zijn eigen zichtbare menselijke vorm, de Goddelijke Mens uitgedrukt in het werk en de leer van een levend, ademend rolmodel van wat het in de meest perfecte zin betekent, om te willen wat goed is en te begrijpen wat waar is, met andere woorden, om echt lief te hebben en innerlijk wijs te zijn.

Dit is Jezus, een naam die held of verlosser en ook wel Christus wordt genoemd, een naam die betekent 'gezalfd', want Hij was de gezalfde vertegenwoordiger van God in een eindige menselijke vorm, totdat Hij die vorm volledig verheerlijkt had en één gemaakt met het Goddelijke.

In de Nieuwe Kerk wordt Hij 'Heer,' genoemd, vaak zonder toevoeging van andere namen (Hemelse Verborgenheden 14), omdat wij erkennen dat Hij 'alle macht in hemel en op aarde' heeft (Mattheüs 28:18) en we erkennen Hem als de enige die echt in ons geestelijk leven kan voorzien, zowel emotioneel als intellectueel.

We lezen:

'Deze Nieuwe Kerk is de kroon van alle Kerken die tot nu toe hebben bestaan op de aarde, want zij aanbidt een zichtbare God in wie de onzichtbare is, zoals de ziel in het lichaam.

Zo en niet anders, is een verbinding van God met mensen mogelijk omdat een mens natuurlijk is en daarom natuurlijk denkt, en een verbinding in zijn denken moet bestaan en dus in de aandoening van zijn liefde, en dit is het geval wanneer hij denkt aan God als Mens.

Verbinding met een onzichtbare God is als een verbinding van het gezichtsvermogen van het oog met de uitgestrektheid van het universum, waarvan de grenzen onzichtbaar zijn; het is ook net als het zicht in het midden van de oceaan, dat zich verliest in de lucht en in de zee.

Aan de andere kant is een verbinding met een zichtbare God, als het aanschouwen van een persoon in de lucht of op de zee die zijn handen uitgestrekt houdt en met zijn armen uitnodigt.

Want alle verbinding van God met de mens moet ook een wederkerige verbinding van de mens met God te zijn; en geen dergelijke wederkerigheid is mogelijk, behalve met een zichtbare God. (Ware Christelijke Religie 787)

We kunnen deze zienswijze uitbreiden voor een hele andere preek - of beter nog, een leergang - omdat er in

de hemelse leringen veel over de noodzaak van natuurlijke beelden te vinden is om elke spirituele te vangen en vast te houden. gedachte (Hemelse Verborgenheden 3310: 4, bijvoorbeeld).

Maar laten we voor nu een moment gewoon denken over deze Mens die wij 'de Heer' noemen en hoe Hij al het goede en het ware verpersoonlijkt, met alle liefde en wijsheid van 'het Woord', het oorspronkelijke Woord, dat de bron is van alles.

Heeft Hij iets gezegd of gedaan dat op welke manier dan ook kon worden opgevat als kwetsend of fout?

Gaf Hij raad of opdracht voor iets dat niet voortvloeyde uit de dringende wens om de onschuldigen te beschermen en de geestelijke vrijheid van de onderdrukten te herstellen?

Kunnen we een tekst in de verhalen van Zijn leven vinden dat ook maar iets niet zou verbeteren van je leven als je het serieus nam?

Zeker zijn de evangeliën vol van harde uitspraken, maar betekent dat dat ze niet waar zijn?

De geschriften zijn zeker ook vol uitdagende denkbeelden, maar maken die ze ontoegankelijk?

Nee, de begrippen zijn nog niet voor de helft zo moeilijk als de zaken die je leert op de middelbare school.

Wat ons werkelijk weerhoudt van het eigenlijke liefhebben van de Heer en het gretig opnemen van van alles wat Hij heeft geopenbaard over Zichzelf, is niet de inhoud van de openbaring, maar de consequenties (Hemelse Verborgenheden 4096: 2-3).

De werkelijke vraag is, willen we God eigenlijk wel zien in menselijke termen of is dat een bedreiging voor ons gevoel van vrijheid, redelijkheid en persoonlijk gemak?

Het is veel gemakkelijker om God te erkennen als een soort abstracte energie of ordenend principe of zelfs als 'Goddelijke Voorzienigheid' dan als een Goddelijk Mens, omdat er dan geen echte liefde of verantwoordelijkheid bij betrokken is, wat natuurlijk betekent dat er geen echte relatie is, geen echte verbinding.

En in dat geval kan hij ons niet echt helpen, Hij kan ons niet echt leren; Hij is dan slechts een natuurkracht.

In feite is de eigenlijke waarheid, dat als we denken aan God op bovengenoemde wijze, we eigenlijk helemaal niet echt nadenken over God, we zijn dan alleen maar aan het denken in de een of andere slimme of abstracte zin over deze natuurlijke wereld (Hemelse Verborgenheden 8705: 4, Ware Christelijke Religie 339, etc.).

Nu is het wel zo dat er veel complexe ideeën over de Heer zijn, zowel in de christelijke als in de agnostische wereld. Maar geen van deze ideeën moeten ons ervan weerhouden om een werkelijk begrip over Hem en een echte relatie met Hem te ontwikkelen.

Misbruik rechtvaardigt niet de afwijzing van het nut.

We moeten niet bang zijn de Heer te zien en lief te hebben voor wat Hij werkelijk is en aan Hem denken en tegen Hem praten en Hem bedanken en met Hem wandelen alsof Hij een Mens was, die daar naast ons is, want Hij 'is'.

God is de Mens. Hij is de liefde zelf en wijsheid zelf, belichaamd in de Heer Jezus Christus.

Hij is 'de weg, de waarheid en het leven', in feite de enige manier waarop we God kunnen naderen met een verstandelijke en emotionele zuiverheid.

Dus laten we dat doen.

En laten we proberen als we dit doen elkaar te steunen.

Is dat niet wat deze Kerk eigenlijk is - of zou moeten zijn - alom?

Selecties uit de evangeliën: [Jezus zei:] '... wat je ook vraagt in Mijn Naam, dat zal ik doen, opdat de Vader verheerlijkt zal worden in de Zoon. Als je iets in Mijn naam vraagt, zal ik het doen'. (Johannes 14:13-14)

'Wederom zeg Ik u: Indien er twee van u op de aarde met betrekking tot alles wat ze vragen, het zal gebeuren door Mijn Vader in de hemel. Want waar twee of drie vergaderd zijn in Mijn Naam, daar ben Ik in hun midden'. (Mattheüs 18:19-20)

[Eens, bij het horen van de Heer terwijl Hij leerde]: '... Johannes antwoordde Hem, zeggende: Meester, wij zagen iemand die ons niet volgt de duivelen uit te werpen in Uw Naam, en wij hebben het hem verboden, omdat hij ons niet volgt. Maar Jezus zei: Verbiedt hem niet, want niemand die een wonder in Mijn naam werkt kan spoedig daarna kwaadspreken van mij. Want wie niet tegen ons is, is met ons. Want wie u een beker water te drinken geeft in Mijn naam, omdat je behoort tot Christus, voorwaar, voorwaar zeg Ik u, hij zal geenszins zijn beloning verliezen'. (Markus 9:38-41)

'En iedereen die huizen of broeders of zusters of vader of moeder of vrouw of kinderen of akkers heeft achtergelaten, om Mijns Naams wil, die zal honderdvoud ontvangen, en het eeuwige leven beërven.' (Mattheüs 19:29).

'En deze tekenen zullen de gelovigen volgen: in Mijn Naam zullen zij demonen uitdrijven; zij zullen met nieuwe tongen spreken; ze zullen slangen opnemen; en als ze iets dodelijks drinken, zal het hun geen schade doen; zij zullen de handen op de zieken leggen en zij zullen genezen'. (Markus 16: 17-18)

We moeten geloven, dat wil zeggen, geloof hebben in God, de Heiland, Jezus Christus, want dat is een geloof in een zichtbare God in wie de onzichtbare God is, en het geloof in een zichtbare God, die tegelijkertijd Mens en God is, komt bij de mens binnen.

Zoals geloof geestelijk is in zijn wezen, maar natuurlijk in zijn vorm, daarom wordt dit in de mens het geestelijk natuurlijke, want alles wat geestelijk is wordt ontvangen in wat natuurlijk is, opdat het een werkelijkheid voor de mens kan zijn.

Dit ongesluisde geestelijke doet inderdaad de mens aan, maar het wordt niet door hem ontvangen; het is als de ether die in en uit stroomt zonder hem aan te doen; maar opdat het hem kan aandoen, moet het worden gezien in zijn gemoed, en volgend op de waarneming moet het worden ontvangen; en dit is alleen mogelijk in de natuurlijke staat van zijn geest.

Aan de andere kant, een geloof dat alleen maar natuurlijk is, dat wil zeggen, verstoken van spirituele essentie, is geen geloof, maar alleen overtuiging of kennis.

Overtuigingskracht lijkt op uiterlijk geloof; maar omdat het geestelijke niet innerlijk aanwezig is, is er niets in dat behoudt.

Zo is het geloof van al diegenen die het Goddelijk Menselijke van de Heer ontkennen ....

Kortom, het geloof in een onzichtbare God is eigenlijk blind, omdat het menselijk gemoed haar God niet ziet; en het licht van dit geloof, omdat dit niet geestelijk-natuurlijk is, is een vals licht.

Het is als het licht van een gloeiworm, die men kan zien in moerassen of op zwavelhoudende grond 's nachts, of in rottend hout.

Wat ook wordt gezien in dit licht is bedrieglijk, het schijnbare wordt dan aangezien voor het echte.

Het geloof in een onzichtbare God gloeit in zo'n licht, in het bijzonder wanneer God wordt gedacht een geest te zijn en de geest dan wordt gezien als ether.

Hieruit volgt dat iemand God beschouwt zoals hij ether beziet en Hem daarom zoekt in het heelal; en Hem daar niet vindt, omdat hij gelooft dat de natuur de God van het universum is.

Dit is de bron van het materialistisch denken dat heden heerst.

Michael Gladish, 2015.